

पदव्यासः १ । श्रीविद्याविषये वशिष्ठ्यादि १ नव-
योव्यात्मक २ षोडश ३ तत्त्व ४ पञ्चदशी ५
बोद्धशी ६ संहार ७ स्थिति ८ दृष्टि ९ नाद १०
घोषा ११ गणेश १२ गृह १३ नक्षत्र १४
योगिनी १५ राशि १६ त्रिपुरा १७ बोद्धश-
नित्या १८ कामरति १९ दृष्टिस्थिति २० प्रकट-
योगिनी २१ आयुध २२ न्यासाः । तारा-
विषये रुद्र १ गृह २ लोकपाल ३ न्यासाः ।
एतेषां प्रमाणाणि तन्मसारादीं द्रष्टव्यानि ॥
शुक्रः, पुं, (न्युङ्गते इति । नि + उञ्ज गतौ +
ञच् ।) सामवेदे नियतप्रणवषट्कम् । दीर्घ-
वानयमिति नयनानन्दः । इत्यमरभरतौ ॥
सम्यक् । मनोज्ञः । इति मेदिनी । खे, २ ॥
न्युञ्जं, क्ली, (न्युञ्जति अधोमुखीभवतीति । नि +
उञ्ज + अच् ।) कर्मरङ्गफलम् । इति मेदिनी ।
जे, १२ ॥ आह्लादिपात्रभेदः । इति शब्दरत्नावली ॥
तथा च गोभिलः । प्रथमे पात्रे संसवान् सम-
वनीय पात्रं न्युञ्जं कुर्व्यात् पिष्टभ्यः स्थान-
मसीति । प्रथमे पात्रे पिष्टपात्रे । संसवान्
पितामहादिपञ्चार्धपात्रस्य शेषजलानि । समव-
नीय क्रमेण स्थापयित्वा तत्पात्रस्य प्रपितामह-
पात्रेणाच्छादनमाह श्रौतकः । प्रपितामह-
पात्रेण पिधाय प्रतिष्ठापयतीति । याज्ञवल्क्ये-

नापि तत्पात्रस्याधःस्थत्वाभिधानात् पात्रा-
न्तरेण पिधानमाक्षिप्तम् । तथा च याज्ञ-
वल्क्याः ।
“दत्तार्थं संसवांस्तेषां पात्रे कृत्वा विधानतः ।
पिष्टभ्यः स्थानमसीति न्युञ्जं पात्रं करोत्यधः ॥”
विधानतः यथापूर्वं स्थापितं क्रमेण । तेन
प्रपितामहपात्रेणाधःकृतं पिष्टपात्रं ऊर्ध्वमुख-
मवस्थितं न्युञ्जं करोति । तत्र्यासञ्च । पिष्ट-
पात्रे निधायाथ न्युञ्जमुत्तरतो न्यसेत् । इति
मत्स्यपुराणवचने न्यसेदित्यत्राख्यातोपस्थापित-
कर्तुं न्वांमपार्थं कर्तव्यः । इति आहृतत्त्वम् ॥
न्युञ्जः, पुं, (नि + उञ्ज + अच् ।) दर्भमयसुकम् ।
इति मेदिनी । जे, ११ ॥ (यथा,—
“शयनासनयानानामुत्तानानाम् दर्शनम् ।
न्युञ्जानामितरेषाञ्च पात्रादीनामशोभनम् ॥”
इति वाभटे श्रौतस्थाने । ६ । २३ ॥)
कुशः । सुक् । इति हेमचन्द्रः ॥
न्युञ्जः, त्रि, (न्युञ्जति अधोमुखीभवतीति । नि +
उञ्ज + अच् ।) कुञ्जः । अधोमुखः । इति
मेदिनी । जे, १२ ॥ (यथा, हरिवंशे । ६१ । ६ ।
“स तत्रैकेन पादेन शकटं पर्यवर्षयत् ।
न्युञ्जं पयोधराकाङ्क्षी चकार च सरोद च ॥”)
रजा संभः । इत्यमरः । २ । ६ । ६१ ॥

रोगेण वक्रकृतपृष्ठाधोमुखपुरुषादिः । इति
भरतः ॥
न्युञ्जखड्गः, पुं, (न्युञ्जः खड्गः ।) कुञ्जखड्गः ।
वाका तरवार इति भाषा ॥ तत्पर्यायः ।
कटीतलः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
न्युञ्जं, त्रि, (न्युञ्जति । नि + ऊज परिहाये +
अच् ।) गच्छम् । (यथा, महाभारते । १३ ।
१४३ । ४६ ।
“एतैः कर्मफलैर्देवि ! न्युञ्जति कुलोद्भवः ।
शूद्रोऽप्यागमसम्पन्नो द्विजो भवति संस्कृतः ॥”)
जनम् । इत्यमरः । ३ । ३ । १२७ ॥ (यथा,
मनुः । ८ । २०३ ।
“नान्यदन्वेन संदृष्टरूपं विक्रयमर्हति ।
न चासारं नूच न्युञ्जं न दूरे न तिरोहितम् ॥”)
न्युनपञ्चाशद्भावः, पुं, (न्युनपञ्चाशतः जनपञ्चा-
शद्भायुर्ना भावो यत्र ।) जनपञ्चाशद्भावः ।
पागल इत्यर्थः । यथा,—
“उदीरितेन्द्रियो धाता वीचाचक्रे यदात्मजाम् ।
तदेव न्युनपञ्चाशद्भावा जाताः श्रौरैरतः ॥”
इति कालिकापुराणे द्वितीयाध्यायः ॥
नृस्थिमाली, [नृ] पुं, (नृणामस्थिमाला नृस्थि-
माला सा अख्यस्येति । इतिः ।) शिवः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ नरास्थिमालाविशिष्टे, त्रि ॥